

PORAWNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna”).

Ceny prenumeraty: Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony. Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerzy.	Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii: miesięcznie . 2 K 50 h. z dwukrotną 3 K — h. kwartalnie . 7 „ 50 „ wysyłką . . . 9 „ — „ rocznie . . 30 „ — „ pocztową . 38 „ — „ W Niemczech miesięcznie 4 K — h W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „	Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kcr. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincji 8 hal.
--	---	--

Nr. 1039.

Lwów, piątek 13. grudnia 1912.

Rok II.

Wśród zmiennego zachmurzenia.

Stosunek do Serbii się wyjaśnia. — Rosya się cofa? — Złe widoki pokoju z Turcją.

Lwów, 13. grudnia.

(=) Barometr pogody na Bałkanie i w Europie wskazuje ciągle prawie to samo ciśnienie. O ile obchodząca nas bliżej sprawa Serbii i Rosyi skłania się coraz to bardziej ku wyjaśnieniu, o tyle znów poczynają się gromadzić chmury nad pokojową konferencją londyńską, która — jak przewidują — może się skończyć rozbiem i wybuchem nowej wojny. Oczywiście są to na razie tylko przewidywania mniej lub więcej pesymistycznie, fakty przyniesie nam dopiero sama konferencja.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wiedeń, 13 grudnia.

Ze źródła poinformowanego otrzymuje wasz korespondent następującą ocenę sytuacji:

Konsul Edl za parę dni przybędzie do Wiednia, poczem ogłoszone zostanie sprawozdanie o zajęciach w Prizren z Prochaską. Stanie się to albo w formie odpowiedzi na interpelację p. Langenhana albo w „Fremdenblacie” j ko kolumnat. O ile dotąd wiadomo, **sprawozdanie stwierdza wiele grubych naruszeń prawa międzynarodowego.** Zażądamy natychmiast od rządu serbskiego zadośćuczynienia, jesteśmy przekonani, że rząd serbski **uwzględni to żądanie.**

W kwestyi portowej zachowuje partya wojskowa i większość nieoficyalnej prasy **stanowisko nieprzejednane.** Natomiast nie ulega wątpliwości, że serbscy rozważniejsi politycy są usposobieni pokojowo, nie chcą jednak jeszcze otwarcie występować ze względu na rozdrażnioną opinię kraju. Do nich należy i Pasicz, musi jednak ze względu na stanowisko rządu i partyę wojenną postępować bardzo ostrożnie.

Konferencja pokojowa zbierająca się w Londynie **nie daje powodu do zbyt optymistycznych widoków.** Przeciwnieństwa między Turcją a Związkiem oraz między poszczególnymi państwami związkowymi są jeszcze bardzo zasadnicze. Opinia publiczna w Bułgarii nie zrozumiałaby, gdyby Bułgaria nie otrzymała Adrianopola. Tak samo Czarnogórze grozi przesilenie wewnętrzne, gdyby nie przyznano jej Skutari. Z drugiej strony Turcja ani myśli oddać tych dwu twierdz. O to mogą się rok odawać i wojna **znów wybuchnie na nowo.** Byłoby to dla Austro-Węgier bardzo

przykrem zdarzeniem ze względu na dalsze strasy naszego przemysłu i handlu. **Sytuacja za tydzień się wyjaśni.**

Budapeszt. (Tel. wł.) **Nastąpiło tu na całej linii uspokojenie, nastrój jest optymistyczny.** Sądzą, że wyjaśnienie sytuacji nastąpi jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Presse” donosi z Paryża, że **Serbia wyrzeknie się żądań co do własnego portu nad Adryatykiem i zgodzi się na port handlowy ze specjalnymi gwarancjami.**

Z za kulis dymisji.

Berlin. (Tel. wł.) Wiedeński korespondent „Tägl. Rundschau” twierdzi, że hr. Berchtold założył z początku sprzeciw przeciw nominacji hr. Conrada ze względu na dawniejszy jego konflikt z hr. Aehrenthalem. Conrad złożył jednak Berchtoldowi wizytę i oświadczył mu, że nie będzie się mieszał w sprawy urzędu zagranicznego. Wobec tego cofnął Berchtold swój sprzeciw.

Pogłoskę, jakoby hr. Berchtold chciał ustąpić z powodu zmian zaszyłych na najwyższych stanowiskach wojskowych, przedstawiają w kołach oficjalnych jako nieprawdziwą.

Zadośćuczynienie za Prochaskę.

Wiedeń. (Tel. wł.) Jak się wasz korespondent dowiadyuje, **konsul Prochaska wraca do Prizren, gdzie obejmie urządowanie.** Austria otrzyma od Serbii pełne zadośćuczynienie za wszystkie przykrości, które Prochaskę spotkały. Z tem w związku stoi podróż ministra Pasicza do Skoplje, gdzie afera będzie załagodzona. Tak więc są wszelkie dane, że sprawa **Prochaski będzie pokojowo załatwiona.** Równocześnie z ogłoszeniem sprawozdania konsula Edla nastąpi zadośćuczynienie Serbii.

Dwa prądy w Serbii.

Belgrad. (Tel. wł.) Podróż Pasicza do Skoplje jest ostatnią próbą zrobienia ugody między partyą wojskową a pokojową. Partya wojskowa dąży do zupełnego zerwania stosunków z Austrią i nie chce słyszeć o ustępstwach. Dotychczasowe usiłowania Pasicza pozostały bez skutku.

W otwarte karty?

Budapeszt. (Tel. wł.) Korespondentka dziennika „Est” rozmawiała z Kokowcewem który kategorycznie zaprzeczył, jakoby Rosya miała jakieś ukryte plany. Mogę panią zapewnić — rzekł, — że **my tu nie mamy żadnych ukrytych drzwi ani tajemnych kluczy.** Gramy w otwarte karty i nie mamy niczego do ukrywania.

Berlin. (Tel. wł.) „Voss. Ztg.” donosi, że w kołach Dumy przeważa przekonanie, iż wojna austro-rosyjska z powodu portu serbskiego byłaby absurdem. Ks. Urussow wyraził sąd, że **Serbia zadowolony się portem handlowym.** Również i inni przywódcy wyrazili zdanie, że **do wojny nie przyjdzie.** Rosya większą uwagę musi zwracać na sprawy wewnętrzne, niż na daleki port serbski.

Berlin. (Tel. wł.) „Loc. Anz.” donosi, że rosyjski ambasador w Londynie **nie otrzyma polecenia, by popierał adryatyckie pretensje Serbii.**

Umizgi do Rumunii.

Bukareszt. (TBK.) Wczoraj odbył się w pałacu obiad na cześć w. ks. Mikołaja Michałowicza. Król wznosił toast, w którym wspomnieli o braterskich walkach wspólnych z Rosyanami pod Plewną. W. książę odpowiedział toastem na cześć króla, rodziny królewskiej i braterstwa broni armii rumuńskiej i rosyjskiej.

Nieszczególne horoskopy pokoju.

Londyn. (Tel. wł.) W tutejszych kołach rządowych panuje nastrój pesymistyczny odnośnie do przebiegu konferencji pokojowych. Należy przygotować się na znaczne trudności, co do których niema pewności przezwyciężenia ich. Zwłaszcza trudności powstaną z powodu Adryanopola i Skutari. Za niebezpieczny symptom uważają tu fakt, że **Turcja ciągle wojska sprawadza z Azji.** Nie jest wykluczone zerwanie rokowań.

Wiedeń. (Tel. wł.) Najbliższy tydzień będzie miał decydujące znaczenie dla kryzysu bałkańskiego. Najbardziej spornym punktem przy rokowaniach pokojowych jest sprawa Adryanopola i Salonik. **Możliwe jest, że już we wtorek rokowania się rozbiją,** jeżeli nie uda się osiągnąć porozumienia co do Adryanopola.

Państwa bałkańskie będą obstawały przy

tem, aby obrady odbywały się w szybkim tempie i nie dopuszczają do tego, aby się tak przewlekły jak rokowania Turcyi z Włochami, tembardziej, że wielki wezyr i turecki minister spraw zagranicznych nie kryją się wcale z tem, że ciągle nadchodzą nowe transporty wojsk z Anatolii do Turcyi europejskiej celem wzmocnienia armii tureckiej na wypadek rozbitcia się rokowań pokojowych.

Sofia. (Tel. wł.) Osobistość dokładnie poinformowana o instrukcjach danych delegatom pokojowym bułgarskim oświadczyła co następuje: Zaraz w pierwszych niach poruszona zostanie na konferencji londyńskiej kwestya granicy bułgarsko tureckiej. Nasi delegaci będą bezwarunkowo obstawali przytem aby Bułgarii odstąpiłono Adryanopol i Dedeagacz. Jeżeli Turcyja odrzuci te żądania, wówczas rokowania już we wtorek mogą się rozbić, poczem do 48 godzin podjęte zostaną na nowo operacje wojenne, do których jesteśmy zupełnie przygotowani. W takim razie wbrew naszym pierwotnym intencjom i bez względu na postawę mocarstw będziemy zmuszeni podjąć marsz na Konstantynopol. Bułgaria bezwarunkowo nie zrzeknie się Adryanopola.

Paryż. (TBK.) Poincaré naradzał się on gdaj przez godzinę z serbskimi delegatami pokojowymi. Wczoraj wydał on śniadanie dla Wenizelora i delegatów serbskich.

Berlin. (TBK.) Prezydent Sobrania bułgarskiego Danew przybył tu. Sekretarz stanu do spraw zagranicznych Kiderlen-Waechter zaprosił go na śniadanie wraz z berlińskim posłem bułgarskim.

Paryż. (TBK.) Premier grecki Venizelos oświadczył współpracownikowi „Tempsa”, że nie przeczy, iż między członkami związku są rozmaite kwestye sporne do załatwienia, są one spowodowane ogromnymi sukcesami państw bałkańskich. Venizelos jest pewny, że będą one uregulowane, gdyż rozbijanie solidarności byłoby gorsze, niż wzajemne ustęstwa.

Berlin. (Tel. wł.) „Vossische Zeitung” donosi, że decydującym czynnikiem w sprawie ostatecznego podziału zdobytych terytoriów, co do których istnieje spór pomiędzy poszczególnymi państwami bałkańskimi, będzie przeciętna cyfra strat, jakie odnośne państwa poniosły.

Odwrotne strony „zwycięstw”.

Cattaro. (Tel. wł.) Wielu żołnierzy czarnogórskich wróciło już z kampanii wojennej do domów. Niezadolenie ludności czarnogórskiej z powodu długiego trwania wojny nie da się już ukryć, zwłaszcza że w Czarnogórze stosunki ekonomiczne są bardzo smutne. Rząd wydał asygnaty kasowe po 1, 5, 10, 50 i 100 koron, które są ważne tylko na jeden rok, wobec tego, że brak im gwarancji. Kupcy są zmuszeni przyjmować te asygnaty, ale radzą sobie w ten sposób, że nadają te pieniądze na poczty czarnogórskie jako zaliczkę w zainian za pobrane w Austrii i Włoszech towary. Poczty czarnogórskie będą więc tym państwom dłużne bardzo wielkie sumy.

WOJNA GRECKA.

Rzym. (TBK.) „Tribuna” i „Giornale d'Italia” przynoszą depesze z Walony, według których Koło Janiny i na wschód od Janiny przyszło do zawziętych starć między Turkami a Grekami, którzy odnieśli porażkę. Straty ich są znaczne, Turków wynoszą 10 zabitych i 100 rannych.

Przed konferencją londyńską.

Paryż. (Tel. wł.) Utrzymują tu, że konferencya ambasadorów rozpocznie się we wtorek 17 b. m. w Londynie.

Posel serbski u cesarza.

Wiedeń. (TBK.) Cesarz przyjął wczoraj o 1 w południe odwołanego z Wiednia posła serbskiego Simicza na osobnem posłuchaniu, na którym wręczył on pismo odwołujące go.

Ciężkie dni parlamentu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wiedeń, 13 grudnia.

Sytuacya w parlamencie znów się zaostriżyła. Radykali czescy żądają zmian w ustawie mobilizacyjnej w 6 punktach i chcą, by te zmiany zostały uwidocznione w ustawie samej a nie w rozporządzeniu wykonawczem, na co rząd absolutnie nie chce się zgodzić. Prócz tego mówią, że nie będą prowadzili rokowań z Stürgkkiem, ponieważ miał ich rzekomo obrazić.

Dzienniki popołudniowe doniosły, że prezes Leo podjął się interwencji między czeskimi radykałami a rządem w myśl uchwały Koła polskiego. Otóż wiadomość ta pochodząca od czeskich radykałów jest zupełnie nieprawdziwa. Koło polskie ani prezes Leo nie narzucał się z interwencją, natomiast czescy radykali pragnęli wciągnąć Koło w tę aferę i wręczyli prez. Leowi na piśmie swe żądania. Nie czekając zupełnie odpowiedzi Koła, ogłosili, że Koło podjęło się interwencji, wobec tego prez. Leo odesłał radykałom ich pismo.

Krażyły też przez cały dzień jak zmora po parlamencie pogłoski o blizkiem zamknięciu Izby. Pojawiła się też wiadomość, że hr. Stürgkh pojechał do Schönbrunu pojechał po pełnomocnictwo — wiadomość nieprawdziwa, bo premier takie pełnomocnictwo ma już dawno w kieszeni.

Uwaga powszechna skoncentrowała się na komisji prawniczej, w której obstrukcyja rozsiadła się na dobre. Większość komisji postanowiła prowadzić obrady całą noc, by ustawę załatwić. Radykał czeski poseł Hübschmann si gnął po laury najętszych obstrukcyonistów i zajął swoją mową normalny bieg obrad. Do teraz (godz. 2 w nocy) przemawia prawie bez przerwy od wieczora.

Jeśli komisji uda się przeprowadzić ustawę o świadczeniach, to przyjdzie ona na plenum dopiero we wtorek. Nie ulega wątpliwości, że radykałi czescy będą prowadzili i na plenum Izby obstrukcyję, rozporządzają bowiem 20 głosami. Możliwe, że do tego czasu nastąpi uspokojenie. W każdym razie parlament ma teraz ciężkie dni.

IZBA POSŁÓW.

(126 posiedzenie XXII sesji z dnia 12. grudnia).

Wiedeń. (TBK.) Na początku posiedzenia prezydent wspomniął o śmierci ks. rejenta warszawskiego Luitpolda.

Pp. German, Gustaw Gross i Lang przedłożyli wniosek o przedłużenie mocy obowiązującej prowizorycznego regulaminu na rok jeden.

Przystąpiono do dalszej rozprawy szczegółowej nad ustawą o wsparciach dla rodzin żołnierzy zmobilizowanych.

P. Hübschmann oświadczył, że czescy socjaliści zwalczać będą ustawę tę wszelkimi środkami.

Następnie przemawiał sprawozdawca, poczem w głosowaniu ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Izba przystąpiła do obrad nad kontyngentem rekruta.

Rozprawę rozpoczął sprawozdawca Langenhana, poczem przemawiał p. Klemensiewicz. Zaczął mówić po polsku, później przemawiał w języku niemieckim. Oświadczył, że polscy socjali-demokraci widzą w militaryzmie obciążanie warstw pracujących. Parlament, który uchwała wszystkie ciężary w pi niądzach i ludziach, nie posiada prawa rozstrzygania o wojnie i pokoju. Stanowisko polskiej socjalnej demokracji wobec możliwej wojny określone jest w odezwie prowizorycznej komisji zjednoczonych polskich stronnictw mianowicie: polskiej partii socjalistycznej, narodowego Związku robotniczego, niezawisłej organizacji ludowców, niezawisłej inteligencji w Królestwie polskiem, oraz polskiego stronnictwa soc. demokratycznego i polskiej partii postępowej w Austrii. Odezwa ta poleca polskim socjalnym demokratom, jak mają zachować się wobec ewentualnej wojny z Rosyą. Polska socjalna demokracja wypowiadając walkę caratowi rosyjskiemu

zdaje sobie sprawę z tego, że wypelni ten obowiązek nie tylko wobec swego narodu, lecz także wobec międzynarodowej socjalnej demokracji. Jest ona przekonana, że jeżeli carat znajdzie się w wojnie z jednym z mocarstw europejskich, to wszyscy polscy robotnicy przeciw niemu walczyć będą z największą ofiarnością.

P. Romaniczuk oświadczył w imieniu i z polecenia klubu ukraińskiego, że przedstawiciele ludu ruskiego w Galicyi od szeregu lat głosowali przeciw kontyngentowi rekruta, aby w ten sposób zaprotestować w imieniu swego narodu przeciw polityce, systematycznie uprawianej względem Rusinów przez rząd i państwo. Tym razem zmieniają swe stanowisko. Wymaga tego interes państwa, a nadto w obecnych specjalnych warunkach interes narodowy Rusinów wobec ciągle jeszcze grożącej wojny utożsamia się z interesem państwa. Wreszcie czynią to posłowie ruscy ze względu na utrzymanie pokoju, gdyż widoki utrzymania pokoju są tem większe, im silniej państwo jest przygotowane do obrony. Na utrzymaniu pokoju najbardziej zależy Rusinom w Galicyi i na Bukowinie, bo kraje te najbardziej ucierpiałyby wskutek wojny, a Ukraińcy w Austrii musieliby staczać morderczą walkę z żyjącymi w Rosyi swymi braćmi ukraińskimi. Jeżeli więc Rusini galicyjscy chcą w zupełności spełnić swój obowiązek względem państwa, to czynią więcej, niż czyni państwo, które nie spełnia swego obowiązku względem nich. Ponoszą oni tem samym bez porównania większe ofiary, niż którykolwiek inny naród w Austrii. Z pewnością z większą ochotą, z większym poświęceniem i zapałem podążyliby do walki i ponosiliby większe ofiary; mogliby tworzyć jeszcze silniejszą podporę państwa i tronu, jeżeliby starano się pozyskać ich przywiązanie — co nie jest trudne — i nie oslabiano ich siły przez błędną i szkodliwą politykę, lecz siły te podnoszono. Niech o tem pamiętają kierownicy państwa, oraz ci, którzy przedstawiają siebie jako szczególnie przywiązanych do państwa i dynastyi, a w rzeczywistości prowadzą tylko egoistyczną politykę (!) i przez uciskanie i osłabianie Rusinów zadają państwu i dynastyi największą szkodę.

P. Nemec podnosi, że czescy socjali-demokraci stoją po stronie tych, którzy walczą przeciwko caratowi. Czescy socjaliści głosować będą przeciw przedłożeniu.

P. Korytowski składa imieniem Koła polskiego następujące oświadczenie: Ilekrót w grę wchodzi wzmocnienie mocarstwo-wego stanowiska monarchii, Polacy popierali sawsze zmierzające ku temu przedłożenia przez jednomyślną uchwałę. Z obecnej sposobności korzystają, by tem chętniej to uczynić, ile że idzie tu o wykonanie istniejącej już ustawy wojskowej. Liczba rekruta na 1913 jest ustawą wojskową oznaczona, tak, że idzie wyłącznie o zezwolenie na pobór. Należy uważać za moment korzystny, że przedłożenie już obecnie wniesione zostało i że parlament już obecnie nad tem dyskutuje. Jeśli przedłożenie stanie się ustawą, to termin poboru rekruta na wiosnę roku przyszłego będzie zagwarantowany, a tem samym ludność tem interesowana będzie miała możność uporządkowania swych prywatnych spraw, co jest znaczną poprawą w stosunku do lat poprzednich. Koło polskie głosować będzie za ustawą.

Po przemówieniu p. Kaliny obrady przerwano i rozpoczęto dyskusję nad wnioskiem naszym pp. Lasockiego i Oleśnickiego w sprawie zmiany ustawy weterynaryjnej. Po przemówieniu p. Kotlarza dyskusję przerwano.

Wniosek pp. Germana, J. Grossa, Langa i tow. o rozszerzenie mocy obowiązującej ustawy o prowizorycznym regulaminie rozszerzono także na r. 1913, przydzielono komisji regulaminowej.

Wśród interpelacyi znajduje się interpelacya p. Langenhana, zapytująca prezydenta ministrów, czy gotów jest złożyć oświadczenie, jak się przedstawia sprawa Prochaski na podstawie nadeszłych do ostatniej chwili wiadomości.

W zapytaniu do prezydenta p. Hartl (niem. p. lud.) wskazuje na zachowanie się miast czeskich, które urządziły manifestacye na rzecz Serbów, co wygląda na bratanie się z wrogiem.

Mowca wyraża z tego powodu ubolewanie. Podczas jego przemówienia przychodzi do kilkakrotnych ostrych protestów ze strony czeskich radykałów i czeskich narodowych socjalistów. Niemiecko-narodowi oklaskują mowę.

P. Exner (cz. soc.) w stanowczy sposób występuje przeciw Hart'owi, który oskarża Czechów wprost o zdradę stanu. Stwierdza, że Czesi nie prą do wojny, bo wiedzą, że istnieją inne drogi do załatwienia spornych spraw.

Następne posiedzenie dziś. Na porządku obrad kontyngent rekruta i ustawa o dostawie koni.

Przedłożenia mobilizacyjne.

Wiedeń. (TBK.) Komisja prawnicza obradowała w dalszym ciągu nad II grupą paragrafów. Przemawiali Körner, Buckvaj i Hübschmann, który o godzinie 8 wiecz. ukończył dwugodzinna mowę.

O godzinie 9 odbyło się głosowanie na II grupą, którą przyjęto bez zmiany. Komisja rozpoczęła dyskusję nad dalszą grupą.

P. Lisiewicz postawił następujące rezolucje: 1. wzywa się rząd, by w rozporządzeniu wykonawczym wyraźnie zaznaczyć, iż obowiązek do świadczeń wojennych nie może dotyczyć osób poniżej 17 r. życia, 2. wzywa się rząd, by w rozporządzeniu wykonawczym uwydatnił, że do publicznych urzędników wymienionych w ustępie b § 5 należą także urzędnicy autonomiczni.

3. Wzywa się rząd, by w rozporządzeniu uwydatnił, że wina i odpowiedzialność za niezdolność do pracy lub śmierć do świadczeń powołanego w czasie wykonywania świadczeń spada na władze do tych świadczeń powołujące, jeśli inaczej udowodnione nie zostanie.

4. Wzywa się rząd, by w rozporządzeniu wykonawczym wyraźnie uwydatnił, że zawarte w ostatnim ustępie § 9 zawiadomienia osoby cywilnej o jej podleganiu sądownictwu wojskowemu względnie wojskowej władzy karnej ma następować wcześniej i to przy użyciu jej języka krajowego.

Rezolucje te poparte przez sprawozdawcę przyjęto.

P. Hübschmann (cz. rad.) zabrał głos o godzinie 10 wieczór i mówił do północy. Po pięciominutowej przerwie zabrał głos ponownie i mówił do tej pory (g. 1 w nocy).

Budżet na rok 1913.

Wiedeń. (TBK.) W komisji budżetowej odrzucono wniosek Gostinčara o zamknięcie posiedzenia wobec sytuacji parlamentarnej.

P. Diamand zwraca się przeciw obstrukcji udowadniając jej szkodliwość, zwłaszcza dla polityki na południu, która wymaga gruntownych zmian. Tak samo szkodliwa jest obstrukcja na polu gospodarczym i politycznym. Gdyby nie było obstrukcji można by zająć się wszystkimi sprawami i skłonić rząd do wkroczenia na nowe tory. Szczegółowo omawia panującą obecnie miżerę gospodarczą i żali się na bezczynność rządu, zwłaszcza wobec przesilenia w Galicyi. Zajmuje się postulatami przemysłu, handlu i rolnictwa w Galicyi i zauważa w końcu, że Galicya znajduje się pod przekleństwem gospodarczego i politycznego nierozwoju.

Po przemowie p. Stanka posiedzenie zamknięto. Następne dziś po posiedzeniu Izby.

Pragmatyka służbowa.

Wiedeń. (Tel. wł.) Komisja dla funkcjonariuszy państwowych ukończyła swoje obrady nad pragmatyką służbową. Uchwały jej w wielu punktach odbiegają od tekstu ustalonego przez Izbę panów, wobec czego losy pragmatyki stały się wątpliwe. Niema widoków, aby w roku bieżącym przedłożenie o pragmatyce mogło się stać ustawą.

Gwiazdka dla funkcjonariuszy państwowych.

Wiedeń. (Tel. wł.) W ministerstwie skarbu odbyła się wczoraj późnym wieczorem konferencja w sprawie nadzwyczajnej remuneracji swię-

tecznej dla funkcjonariuszy państwowych. Szczegółów bliższych brak.

O uniwersytet ruski.

Wiedeń. (TBK.) Delegacja uniwersytetu lwowskiego, złożona z rektora Becka i profesorów Dembińskiego, Chlamtacza i Twardowskiego, przybyła do Wiednia celem zasięgnięcia wyjaśnień o stanie rokowań w sprawie zabezpieczenia polskiego charakteru uniwersytetu lwowskiego. Delegaci odbyli kilkogodzinna konferencję z prezydium Koła polskiego w obecności ministrów Zaleskiego i Długosza, tudzież członków Koła, będących profesorami uniwersytetu. Następnie delegaci udali się do ministra oświaty Hussarka, któremu przedstawili stanowisko uniwersytetu w tej sprawie i poinformowali go o nastroju społeczeństwa polskiego co do tej kwestji. Tak prezydium Koła jak i minister przyjęli do wiadomości oświadczenia i uwagi reprezentantów uniwersytetu. Prezes Koła zapewnił, że w rokowaniach o utworzenie uniwersytetu ruskiego prezydium Koła przestrzeżeć będzie jak dotąd, zasady, aby wraz z zapowiedzią założenia uniwersytetu ruskiego wyraźnie stwierdzony został polski charakter uniwersytetu lwowskiego.

Wiedeń. (Tel. wł.) Przybył tu namiestnik dr. Bobrzyński, który będzie na audyencji u cesarza i podziękuje monarsze za życzliwość mu okazaną w czasie choroby.

Namiestnik wziął także udział w konferencjach w sprawie uniwersytetu i w sprawie reformy w borczej. W sprawie uniwersyteckiej odbyły się dotychczas dwie konferencje między reprezentantami Koła i Klubu ukraińskiego. Planowane są jeszcze dalsze konferencje.

Kampania „Słowa Polskiego“ oparta na fałszywych i tendencyjnie przekręconych faktach, wywołała tu wielkie oburzenie. W sprawie tej odbędzie się osobne posiedzenie Koła polskiego.

Rokowania w sprawie tekstu orędzia są na dobrej drodze. Różnice między stanowiskiem obu stron zmniejszyły się.

Nietakt Rady narodowej.

Wiedeń. (Tel. wł.) Rada narodowa uwiadomiła, że zwołuje na sobotę posiedzenie celem ustalenia tekstu odezwy, równocześnie jednak dodała do tego uwiadomienia, że jeśli posłowie parlamentarni nie zjawią się na tem posiedzeniu, wówczas tekst odezwy ustali komisja wykonawcza Rady w myśl uchwały ostatniego Koła sejmowego. Jest to krok niewątpliwie bardzo niełojalny, skoro zwołuje się posiedzenie (z taką klauzulą!) na dzień, w którym posłowie parlamentarni muszą pozostać w Wiedniu ze względu na ważne rozgrywane sprawy w Izbie. Postępowanie takie nie przyczyni się do konsolidacji społeczeństwa, ani do złagodzenia różnic między Radą a Kołem.

Chiny przeciw Rosji.

Mukden. (Aj. tel.) Z Szanghain przybyli tu przedstawiciele partji nacjonalistycznej, by zorganizować bojkot towarów rosyjskich. W Mandżurji znów się zaostrzyło antyrosyjskie usposobienie. Według doniesień ze źródła chińskiego oczekiwac należy akcji wojennej przeciwko Rosji w najbliższą wiosnę.

Pekin. (Reuter). Poseł rosyjski zawiadomił rząd chiński, że Rosya zerwie stosunki dyplomatyczne, jeśli Chiny nie zaprzestaną stawiać przeszkód uregulowaniu spraw Mongolii. Krok ten stoi w związku z deputacją przedstawicieli Mongolii wybierającą się do cara o uznanie pełnej niezawisłości Mongolii.

Z IV. Dumy.

Petersburg. (Tel. pryw.) Postępowcy opracowali odpowiedź na deklarację rządową. Żądają oni zniesienia stanów wyjątkowych, odwołania prawa o ordynacji wyborczej z r. 1907, oraz reformy rady państwa.

Nowy prezydent Szwajcaryi.

Berno szwajcarskie. (TBK.) Zjednoczone zgromadzenie związkowe wybrało prezydentem Związku na r. 1913 O. Müllera z Berna, dotychczasowego wiceprezydenta Rady związkowej. Wiceprezydentem Rady związkowej wybrano członka Rady Hofmanna. Obaj wybrani należą do stronnictwa radykalnego.

Z kraju miniaturowych rewolucji.

Norfolk (Wirginia). (TBK.) Pancernik „New Hampshire“ otrzymał nagle rozkaz udania się do San Dominga. Słychać, że wybuchła tam nowa poważna rewolucja.

Krwawe zajście strajkowe.

Nowy Jork. (TBK.) Strajkujący robotnicy kolei idącej do Esie, strzelali oo statku, na którym znajdowali się robotnicy chętni do pracy i towarzyszący im oddział policji. Dwóch urzędników zabito, dziewięć osób zraniono.

Od Administracji.

Do wszystkich PT. Abonentów wysłaliśmy

wczoraj szczegółowy wykaz zaległej prenumeraty i prosimy o odwrotne wyrównanie rachunków.

Zalegającym z przedpłatą wstrzymamy wysyłkę nieodwołalnie z dniem 15 bm.

KRONIKA.

Kalendarzyk:

Dziś (13 grudnia): rzym-kat. Łucyi i Otylii. — gr.-kat. Andrzeja ap.
Wschód słońca o g. 7:14 rano, zachód słońca o g. 3:23 po południu.

Prognoza na dziś:

Galicya wschodnia: Przeważnie pochmurno, ciepła wyższa, wiatry zachodnie miernie.
Gal. zachodnia: Przeważnie pochmurno, czasami opady, trochę cieplej, wiatry połudn. zachodni, dość silne.

Repertuar teatru miejskiego:

W piątek 13 grudnia: wyjątkowo o godz. 4 pop. „Manewry jesienne“, operetka Falla.
W sobotę 14 grudnia: o godz. 3:30 „Miód kasztelański“, komedia w 3 aktach J. I. Kraszewskiego i „Warszawianka“ Wyspiańskiego.
W sobotę 14 grudnia: o g. 7:30 „Zaza“, opera w 4 aktach R. Leoncavalla.

Kino „KOPFRNIK“ (Sans rival) Kopernika 9

Dziś nowy program. Sensacyjne dramaty i humoreski. 4123

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza. W piątek dnia 13 grudnia 1912 odbędzie się w stow. Handlowców przy ul. Rynek 8 wykład popularno-naukowy p. red. F. Kona p. t.: Kwestya wschodnia. Początek o wpół do 8 wiecz. Wstęp dla członków stowarzyszenia wolny, dla gości 10 hal.

W piątek dnia 13 grudnia 1912 odbędzie się w stow. Kafilarzy przy ul. Pańskiej wykład popularno-naukowy p. dra A. Jakubskiego asyst. Uniw. p. t.: „Z nauki o życiu“. Początek o godz. wpół do 8 wiecz. Wstęp dla członków stowarzyszenia wolny, dla gości 10 hal.

Z „Życia“. Dziś w piątek o godz. 7 w. odbędzie się w „Życiu“, stow. pol. mł. postęp. dalszy ciąg odczytu Mikołaja Hankiewicza p. t.: „Rewolucyjne znaczenie wojen“.

Biurko ś. p. min. Dunajewskiego. Jak nam z Wiednia donoszą, minister skarbu Zaleski zakupił po śmierci syna ś. p. min. Dunajewskiego biurko ministra, które umieścił w salonach recepcyjnych ministerstwa skarbu. Biurko zaopatrzone będzie w tabliczkę oznajmującą, że jest to biurko, przy którym pracował ś. p. min. Dunajewski.

B. minister handlu Maurycy Rössler zmarł wczoraj — jak telegrafują z Wiednia — po długich cierpieniach.

Nowa sztuka hr. Ronikiera. Czytamy w „Kuryerze Warszawskim“: Bogdan hr. Ronikier złożył onegdaj osobiście w dyrekcji teatrów warszawskich swoją nową sztukę.

Przejechanie. Samuel Freund najechał na pl. Maryackim na Julię Godel i silnie ją potłukł. Opatrzyło ją pogotowie ratunkowe.

Przeciwko zarzutom, podniesionym przez zachodnio-austryackie izby handlowe, jakoby kupiectwo w Galicyi i na Bukowinie dopuszczalo się nadużyć przy upadłościach, zaprotestowała teraz także czerniowiecka Izba handlowa i przemysłowa.

Pochód na Galicyę. W Petersburgu odbyło się zgromadzenie „galicyjsko-russkiego towarzystwa“, na którym przemawiał Bobriński i powiedział, że „zbliza się chwila, w której Rosya będzie się mogła upomnieć o prześladowanych braci w Austrii (!)“. Wszyscy mówcy zapewniali, że jeżeli tego nie uczyni oficjalna Rosya, to rosyjski naród uwolni braci „z pod austryacko-polskiego jarzma“.

Fożary. W mieszkaniu Szymona Krebsa, przy ul. Szopena l. 7 wybuchł pożar i zniszczył urządzenie dwóch pokoi. Straż pożarna ogień zlokalizowała i ugasiła. Szkoda jeszcze nie obliczona.

Przy ul. Teatralnej l. 24 wybuchł pożar w kuchni Anny Karmus, szkoda wynosi 400 kor.

Sezonowe wypadki. Z nastaniem sportu zimowego zaczynają się powtarzać „sezonowe“ wypadki, t. j. łamanie rąk i nóg na ślizgawce, saneczkach i nartach. Wczoraj zjeżdżając ulicą Kadecką na nartach Jan P., urzędnik Wydziału krajowego, upadł i złamał sobie nogę. — Stacya ratunkowa odwozła go do szpitala powsz.

Niebezpieczne pismo. Rosyjski minister spraw wewnętrznych zakazał rozpowszechniania „Simplizissimussa“ w całej Rosyi.

Bandyta w przebraniu. Z Odessy donoszą: Na milionera Gajosa, właściciela ziemskiego, w pow. tyraspolskim w hotelu napadł były sługa hotelu. Wszedł on do pokoju w przebraniu kobiecym i zażądał pieniędzy. Otrzymałszy odpowiedź odmowną, zranił ciężko Gajosa strzałami. Napastnika ujęto.

Napad na sklep. Z Warszawy donoszą: Do sklepu spożywczego w Rembertowie wtargnęło 4 bandytów uzbrojonych w rewolwery, obrabowali sklep i umknęli. W pościgu policya jednego z nich zabiła.

Represye. Pskowska Izba sądowa w Ostrowiu skazała na 4 lata twierdzy ks. Jerzego Sienkiewicza, b. odpowiedzialnego redaktora „Tygodnika wileńskiego“ i „Przyjaciela ludu“ za arty-

kuł, w którym dopuszczono się obrazy prawosławia.

Zmarli 12 grudnia 1912. Salat Estera, bez zajęcia, l. 76. Chorążanka Bronisława, nauczycielka wydziałowa, l. 59. Trochim Franciszka, żona portyera, l. 50. Kokoszynska Genowefa, żona oficjanta kraj. sądu wyższego, l. 23. Wolfinger Karolina, wdowa po kamieniarzu, l. 72. Wittkowska Rozalia, żona majstra kamieniarzkiego, l. 38. Bratt Chaim, czeladnik kuśnierski, l. 47. Lutoszewski Konstanty, dyetaryusz Wydziału krajowego, l. 54. Kraczkowski Michał, zarobnik l. 19. Bąk Stanisław, rolnik, l. 50. Procała Ewa, l. 66.

Depesze „Ekonomisty“.

Z giełdy.

Wiedeń. (Tel. wł.) Giełda wczorajsza trzy mała się w rezerwie. Obroty w kulisie były żywsze, w szrankach panowała tendencja silniejsza. Akcje spirytusowe poszły w górę, Karpaty zyskały 13 kor. Renty były słabsze.

Sprawa dostaw dla Galicyi.

Wiedeń. (TBK). Prezes Koła polskiego Leo wraz z prezydium komisji bankowej posłami Kozłowskim i Steinhaussem interweniowali wczoraj także u ministra obrony krajowej w sprawie dostaw dla armii. Minister przyrzekł, że sprawę natychmiast zbada i zawiadomi prezesa Koła o wyniku.

Sprawozdania giełdowe i towarowe.

Spirytus.

Wiedeń 12 grudnia 1912 (telefon własny). Za towar konfygentowany z dostawą natychmiastową za 100 Hl. płacono 59— do 60—. Gotówką — i —. Tendencja: spokojna.

Ropa.

Dzienne ceny ropy targu lwowskiego z dnia 12 grudnia 1912 r.

Wszystko za 100 kg. netto.

Sprawozdanie zaprzysiężonego sennala Alfonsa Gostkowskiego. Lwów Pasaż Hausmana l. 1, tel. Nr. 1069.

Ceny podane w halerzach za 100 kg. loco cysterny, stacya Boryslaw, zamknięcie notowań godz. 5 popoł.

Waluta (termin dostawy):

15 grudnia	658—650
31 grudnia	663—665
31 stycznia	694—688
styczeń-luty-marzec	704—706
luty-marzec-kwiecień	712—714
rok 1913	710—750

Tendencja: Usposobienie targu nadal dla ropy z terminem grudniowym słabe. dla ropy z dostawą na dalsze terminy bardzo silne, co jest wynikiem obecnego ekonomicznego przesilenia i trudności uzyskania gotówki względnie w lombardowaniu ropy. Zawarto transakcyi na kilkadziesiąt cystern z terminem grudniowym, na termin styczniowy silny popyt bez podaży.

Zboże.

Budapeszt dnia 12 grudnia 1912.

Pszonica na kwiecień 11 92—11 93, pszenica na marzec 10 43—10 44, Owies na kwiecień 11 11, Kukurudza na maj 7 57—7 68.

Oferty: mierna.
Chęć kupna: mierna.
Usposobienie: spokojne.
Pogoda: rezerwowana.

Zamknięcie giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 12 grudnia 1912.

Dzisiaj o godz. 2:30 popoł. notowano.

Akcje austr. Zakładu kredyt. 598 50. Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 769 —. Akcje Anglobanku 312 —. Akcje Unionbanku 554 50. Akcje Ländlerbanku 474 —. Akcje Bankvereinu 492 50. Akcje Bodenkredit 1132 —. Akcje galic. Banku hip. 618 —. Akcje Praskiego Banku 661 00. Akcje kolei państwowych 661 00. Akcje kolei państw. 97 50. Akcje kolei państw. 4690—4730. Akcje galic. 000 00. Akcje Alpiny 954 00. Akcje Rima Muranyi 670 50. Akcje Prag. Towarz. zel. 3200—3222. Akcje Fabr. broni 833—844. Akcje tureckie tytoniowe 277 00. Akcje gal. Karpackiego Tow. naft. 730 00. Oblig. węg. indemniz. ——. Renta majowa 82 50. Renta kor. austr. 82 75. Renta kor. węg. 82 50. 55 l. list. Tow. kred. z emsk. 81 80 4-proc. listy Banku hipot. 82 75. 4 pół proc. l. Banku hip. 90 90. 5-proc. list. Banku hipot. ——. 4 proc. listy banku kraj. 85 75. 4 i pół proc. B. cr. 91 50. 4-proc. gal. Oblig. prop. 94 25. 4-proc. gal. pożyczka kraj. z r. 1896 82 50. 4-proc. pożyczka m. Lwowa 86 —. 4-proc. pożycz. m. Krakowa 81 25. osy tur. 208 00. Marki 118 33. Ruble 254 —. 5-proc. renta rosyjska 111 50. —. Akcje Skoda 687 00 Galic. Bank kred. 94 25—95 25. Powsz. Bank depozytowy 498 —. Nowa renta koron. austr. —.

Usposobienie: z powodu niejasnej sytuacji politycznej bez ochoty. Tylko niektóre papiery w szrankach poszukiwane. Renty bez zmiany.

CLAUDE FARRERE.

59

WALKA.

Przełożyła

Jadwiga Mroczkowska.

Herbert Fergan obrócił się na obcasach i objął jednym rzutem oka cały krąg horyzontu.

Dwie przeciwne sobie linie biegły równolegle ku wschodowi, jedna z nich regularna i doskonale kierowana, druga w nieładzie i bliska rozbięcia.

No! Fakt ten potwierdzał prawdziwość przepowiedni. Rozdźwięsiński nie mógł zdzierzeć admirałowi Togo.

W notatki ku stenografował ołówkiem:

„Godzina druga, minut trzydzieści pięć, bitwa wygrana. Oslabia ze strzaskanymi masztami ustępuje, Suworow wycofany z boju. Nikko, żadnych poważnych uszkodzeń“...

Herbert Fergan, dobry prorok, uśmiechnął się. Nie dlatego, by zwycięstwo japońskie leżało mu na sercu!

Co najwyżej, jego sympatya mniej chętnie skłaniała się ku nieokrzesanym Moskałom, niż ku Nippończykom, których wytwornej i rozkosznej gościnności w tak przyjemny sposób zakosztował. Lecz cokolwiekby o niej myślano, flota admirała Togo, była właściwie flotą angielską, flotą, skonstruowaną w Anglii, uzbrojoną w Anglii, wyszkoloną według metody i zasad angielskich. Brytańska miłość własna znajdowała zadowolenie w wygranej, która była, zważywszy to wszystko dokładnie, narodową.

— All right! Przed upływem godziny wszystko będzie skończone. Byle tylko dożyć do tej chwili!...

Granat — szósty czy siódmy z rzędu wybuchł na pokładzie pozostawiając po sobie tu i ówdzie po kilka trupów. Fergan pochylił się obojętnie: pomost przed chwilą czysty i lśniący jak posadzka w salonie, przedstawiał się teraz jako chaos bezkształtnych, zmasakrowanych ciał. Krew płynęła strumieniami. Tu oderwane członki ludzkie, tu znów piersi rozdarte i wyprute wnętrzności. A ogień pożerał tę strzępy ciała. Lecz woda z pożarnych sikawek zwalczala zwycięsko płomienie, a po nad tem wszystkim triumfalna kanonada nie ustawała ani na chwilę. Pancernik poszarpany, wyludniony, podrażgotany, z niezmierną wściekłością pluł śmiercionośnymi pociskami prosto w nieprzyjacielskie oblicze.

Fergan, zbadawszy wzrokiem otwarte lecz powierzchowne rany pancernika, powtórzył zdanie przed chwilą zapisane w notesie:

— Nikko, żadnych poważnych uszkodzeń...

Gdy wymawiał ostatni wyraz, jakiś oficer, wybiegający pędem z blokhauzu, potrącił go w przejściu, ale bez względu na gorączkowość chwili słońił mu się grzecznie, przepaszając.

— Hej! O-Jakamori san, dokąd tak biegniesz?

Wicehrabia Hirata schodził już po drabinie pomału i uprzejmie w krótkich słowach zaspokoili ciekawość angielskiego gościa.

— Naprawić komunikację... blokhauzu z tylną wieżycą...

Herbert Fergan nie usłyszał już ostatniej zgłoski... Znow pękł granat, uderzając w sam blokhauz tym razem... granat wielkiego kalibru.

Fergan usłyszał potężny huk, ujrzał żółtą mgłę, jaskrawszą o wiele jaskrawszą od słońca... i podniósł się ciężko, z trudem, z okropnym wysiłkiem nóg i rąk, a większym jeszcze obezwładnionego mózgu, który niczego nie pojmował, który zupełnie przestał pojmować...

Pomostu już nie było, ani blokhauzu. Na

miejscu ich pozostał... metal, żelazo, miedź, bronz, pomieszane, połączone, stopione odłamki metalu poszarpanego, w strzępy podziurawionego, jak cienka koronka. Było to jeszcze czerwone od ognia, a miejscami czarne od popiołu. Fergan z trudem zdał sobie sprawę z tego, że granat zmiotł wszystko, stopił, zniszczył... A wszyscy zginęli... wszyscy, komendant, oficerowie, ich pomocnicy... wszyscy, prócz niego Fergana, który tylko został rzucony, zanim się opatrzył tutaj... tutaj, na pokład... o dwadzieścia metrów od miejsca wybuchu...

Wyprostował się, obejrzał dookoła.

Tuż obok niego głowa, ucięta równiutko, jak kosą, leżała w brunatnej kałuży. Uśmiechała się; ucięta tak szybko, że jej mięśnie nagle spariżowane zastępyły w tym uśmiechu...

Fergan przemówił zdziwiony, że głos jego posiada jeszcze brzmienie:

— Wszyscy... tak... wszyscy zginęli... Czyżby? nie! nie wszyscy...

Na szczycie tych jeszcze do białości rozżarzonych rumowisk z pośród płomieni i żaru, ukazała się jakaś fantastyczna postać.

Jakiś człowiek nie wiedząc do czego i jak uczepiony, pochylił się nad tubą akustyczną, schodzącą aż na samo dno okrętu, gdzie zbiegają się wszystkie trąbki akustyczne od steru i maszyn; w tą rozwartą tubę krzyczał rozkazy, dowodził poruszeniami okrętu, a tam na dole rozkazy jego wykonywali ludzie, osłonięci od pocisków i nie domyślający się z pewnością przerażającego położenia tego, który był ich oczyma, uszami i myślą i który, chociaż lada chwila groziła mu okropna śmierć w ognistej otchłani — nie przestawał niewzruszenie wieść ku zwycięstwu nieustający w walce pancernik!...

(C. d. n.)